23 Οκτωβρίου 2013

Η ομολογία της αμαρτίας αποτελεί την απαλλαγή από αυτήν

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

«Αυτή προ πάντων είναι η οδός της απωλείας, όταν η ίδια η αμαρτάνουσα ψυχή διώξει το φόβο και επινοεί ορισμένες δικαιολογίες που προέρχονται από αδιαφορία, ή όταν διαπράττοντας κάποιος μοιχεία θέλοντας άλλος να τον απαλλάξει από την συντριβή της καρδίας του, του λέγει· μα μήπως συ είσαι αίτιος; Η επιθυμία είναι αιτία. Είναι κακό βέβαια το αν αμαρτάνει κάποιος, φοβερότερο

όμως είναι αυτό, το να αρνείται αυτός να μετανοήσει μετά την διάπραξη της αμαρτίας. Αυτό προ πάντων είναι το όπλο του διαβόλου.

Αυτό συνέβηκε και στην περίπτωση των πρωτοπλάστων. Διότι ενώ έπρεπε ο Αδάμ να ομολογήσει τα πλημμελήματά του, εκείνος όμως μεταφέρει την αιτία στην Εύα και η Εύα πάλι στο διάβολο. Ενώ έπρεπε να πουν «αμαρτήσαμε, παρανομήσαμε», εκείνοι όμως όχι μόνο δεν ομολογούν, αλλά και μηχανεύονται δικαιολογία.

Διότι ο διάβολος γνωρίζοντας ότι η ομολογία της αμαρτίας αποτελεί απαλλαγή από την αμαρτία, πείθει την ψυχή να γίνει αδιάντροπη. Αλλά εσύ, αγαπητέ, όταν αμαρτήσεις, πες ότι αμάρτησα, δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να δικαιώνει περισσότερο από αυτήν την απολογία.

Έτσι κάμνεις το Θεό ευσπλαχνικό, έτσι κάμνεις και τον εαυτό σου πιο απρόθυμο στο να υποπέσει στα ίδια αμαρτήματα. Όταν όμως φροντίζεις να βρεις δικαιολογίες ανύπαρκτες και να απαλλάξεις την ψυχή σου από το φόβο, θα την κάνεις προθυμότερη προς το να υποπέσει πάλι στα ίδια αμαρτήματα και θα παροργίσεις περισσότερο το θεό. Διότι από κανέναν αμαρτωλό δεν λείπει η αδιάντροπη δικαιολογία.

Καθόσον ο ανθρωποκτόνος έχει να κατηγορήσει το θύμα, ο κλέφτης τη φτώχεια, ο μοιχός την επιθυμία, και άλλος την εξουσία, αλλά όλα αυτά είναι δικαιολογίες παράλογες, που δεν έχουν καμία λογική δικαιολογία.

Διότι δεν κάμνουν εκείνα τις αμαρτίες, αλλά οι γνώμες εκείνων που αμαρτάνουν. Πρόσεχε τον Δαβίδ που δεν δικαιολογείται όταν αμάρτησε αλλά λέγει «Αμάρτησα απέναντι στον Κύριο».

Αν και βέβαια μπορούσε να πει «Γιατί γυμνώνονταν η γυναίκα; Γιατί λουζόταν μπροστά στα μάτια μου;». Αλλά γνώριζε ότι όλα αυτά ήταν παράλογη δικαιολογία, και για αυτό προχώρησε στην ολοκάθαρη απολογία με το να πει «αμάρτησα»….».

(Πνευματικά Μαργαριτάρια, σελ 56-57, Ιωάννης ο Χρυσόστομος).

Πηγή: http://tokandylaki.blogspot.gr/2013/01/blog-post_6.html